

Not: İlgili yazı 114 Forum sitesinden alıntıdır.

[LİNK](#)

Bu sure baştan sona uygarlığın çöküşünden, dünyayı saran piramit yapılı bir saadet zinciri olan batı uygarlığından söz ediyor. Örümcek ağını kendine sürekli yeni üyeler bağlayarak genişleyen ideolojik ve politik komplolara benzetiyorum. Örneğin Türk çiftçisi uzun süre bankacılıktan ve krediden uzak kalmışken son on beş yılda bankalara kölelik etmeye başladı, böylece tarımın “para kazandırmayan” bir mesleğe dönüşmesinde pay sahibi oldu. Yani faizin örümcek ağına eklendiler. Örneğin Hindistan uzun süre çoğulcu ahlaktan ve kapitalist sistemden ayırık durumda yaşadı. İngiliz yönetiminin ardından farklılıklarının ayırdına vardılar, liberal söylemi benimseyip bunun zenginlik olduğunu söylediler ama birbirlerini boğazlamaya başladılar. Bunun yanında Coca-Coal fabrikaları para kazanabilsin diye yüzlerce köyü susuz bıraktılar. Yani liberal ve kapitalist örümcek ağına eklendiler. Çünkü batının dini olan çoğulcu ahlak ve liberalizm ortak iyide birleşmeyi reddediyor ve ortada insanların birbirini sevmesi için bir neden bırakmıyor.

Sure şöyle başlıyor:

29:2 İnsanlar, “İnandık!” demeleriyle bırakılacaklarını ve sınanmayacaklarını mı sandılar?

Birazdan “inandığını” düşünen insanların nasıl sınanacaklarını göreceğiz.

29:14'te elçilerin öyküleri anlatılmaya başlanıyor.

29:26 Böylece Lut ona inandı. Ve dedi ki: “Aslında ben efendime doğru gideceğim. Çünkü o üstündür, bilgelik ve adaletle yönetendir!”

Lut İbrahim'e uydu çünkü onu Kutsal Ocak'ta dinlemişti. İbrahim Lut'tan uzakta yaşıyor (29:31-32, 11:69-77). Lut, kentine dönünce görevi üstlendi ve insanları uyarmaya başladı. Lut, Kutsal Ocak'a çevresinde yedi kez dönmeye değil ders verenleri dinlemeye gitmiş olmalı. İbrahim belli ki Ortadoğu'da işlerin iyice kötüye gittiği, ahlaksızlığın yükseldiği bir zamanda yaşamış olmalı. Kentlerin arasında ve dışında, ıssızda, orduların umursamayacağı, bulaşmayacağı bir alanda (14:37, Lut'tan da uzakta yaşadığını hatırlayın) kurduğu ocağa gezerek insanları çağırmış (22:27) ve sözünü dinleyecek bir azınlığa Allah'ın yolunu anlatmış olmalı. Böylece yıkılan uygarlıkların ve çöken ideolojilerin ardından bölgede ahlaklı bir yaşamı yeniden başlatacak olan “mirasçıları” belirledi.

Ankebut Suresi bugünün bağlamında okunduğunda modern uygarlığın çöküşünü haber veren bir sure oluyor. Dünyayı saran piramit yapılanmasının yıkılacağını, yeryüzünde kötülüğü egemen kılmak ve tanrı olmak isteyen bir avuç yöneticinin başarısız olacağını taahhüt ederek Kuran'a güvenenle güvenmeyi ayırmış oluyor. Surede örneklenen elçiler “... bir günden korkuyorum” (örnek 11:84), “öncekilerin başına gelenin sizin başına gelmeyeceğinden güvende misiniz” (örnek 54:43) derken aslında “Yunus'un kenti gibi vazgeçip Allah'ın yoluna dönmezseniz (10:98), Allah'tan başkasına kulluk etmeyi sürdürürseniz sizin uygarlığınız çökecek” demekteler. Kuran'a güvenmeyen kişiler diyorlar ki:

“Başka türlü yaşanmaz, bu düzene uyum sağlamalıyız.”

“Başka türlü mal sahibi olamayız, faiz düzenine secde etmeliyiz.”

“Politikacılar yalan söyler ve çalarlar, biz de onları seçeriz, bu hep böyleydi.”

“Başka türlü geçinemeyiz, ölçüde ve tartıda hile yapmak, vergi kaçırmak zorundayız.”

“Zaman değişti, artık zina suç olmamalı.”

“Kuran'ın yargıları modern çağa göre değildir, yedinci yüzyıl Araplarına göre önemli bir sıçramadır ama biz Kuran'ın hukukunun daha iyisine eriştik.”

29:53 ayetine gelelim:

Üstelik cezayı, ivedi olarak senden istiyorlar. Belirlenmiş bir süre olmasaydı, ceza

kesinlikle gelirdi. Zaten beklemedikleri bir sırada, kesinlikle ansızın gelecektir.

Burada “Senden azabı acele istiyorlar” dediği şu: Uygarlığın çökeceğini ve bunun Allah’ın sistemli haksızlık edenlere cezası olduğunu söylediğinizde şu tepkileri alırsınız:

“Evet kronik sorunlarımız var ama bunlar çözülebilir. Okyanustaki uranyumu süzebiliriz, yosunlara enerji ürettirebiliriz, yenilenebilir enerjiye geçebilir, böylece bu sistemi değiştirmeden sağ kalabiliriz... Karbon salımını azaltarak küresel ısınmayı durdurabilir veya ısınan ortama uyumlu kentler inşa edebiliriz... Kansere çare bulabilir ve böylece kansere neden olan zihinsel ve fiziksel koşulları değiştirmeden yaşamayı sürdürebiliriz... Nükleer silah üretmeyi sürdürebilir ve bunları her geçen gün daha da ahlaksızlaşan politikacı ve komutanlara emanet edebiliriz çünkü yanlış alarm sistemlerimiz çok gelişti... İsrail’in haydutluk etmesine izin verebiliriz çünkü sorun İsrail’de değil öbür devletlerde... Ahlakın göreceli olduğu propagandasını sürdürebiliriz çünkü her türlü anlaşmazlığı diyalogla çözebiliriz... Biz ilerledik ve senin Tanrı kavramına ihtiyacımız kalmadı, o bir aşamaydı ve geçti...”

Bir kaç cümleye sıkıştırmaya çalıştığım bu savunmayı modern yazında, bilimsel yayınlarda, politik söylemde bulabilirsiniz. Bu itirazlarda kabul edilen sorunlar, 29:54’te “örtücüleri kuşatacak” olan cehennemin dünyadaki birinci sürümüdür. Üçüncü dünya savaşı uzak değildir. Veya devlet kurumunun çöktüğü, mahkemelerin çalışmadığı, iki kişiden birinin mülteci olduğu, kesintisiz enerji akışına muhtaç tedarik zincirlerinin iflas ettiği, tatlı su kaynaklarının zehirlendiği, tarımın ve sağlık hizmetinin çöktüğü, insanların açlık, susuzluk, salgın ve çete saldırılarıyla kırılıp gittiği zaman uzak değildir. Modern yaşamın insanları, özellikle de kent insanını ayakta tutan sistemlerinin ne denli kırılgan olduğunu unutuyoruz. Tsunaminin vuracağını bildiğimiz kıyıya sıfır nükleer santral yapıyor, patladığını görünce ders de almıyoruz. Yetmediği gibi ahlaksızlıktan kaynaklanan sorunları daha iyi yasalar yaparak düzeltebileceğimizi sanıyoruz. “Tecavüze idam verilsin”, “Seçim yasası değişmedikçe Türkiye düzlüğe çıkamaz” gibi zirvalıkları hepimiz ezberledik, değil mi?

29:55 ayetinde söylenen “üstlerinden ve ayaklarının altından” insanları kuşatacak şeyler, ayetin bildirdiği “kendi yaptıkları şeylerin”, yani bugünkü kronikleşmiş inkarın, dört bir yandan çökme işaretleri vermesine karşın bu ahlaksızlık düzeninde ısrar etmenin sonucudur.

Yakın gelecekte olacakları düşünmek okura kaygı verdiği için 29:57’de “Hepiniz zaten öleceksiniz” diyerek kaygılanmamasını söylüyor. Çünkü 29:58’de söylediği gibi müminler ödüllendirilecek ve haksızlığa uğratılmayacaklar. 29:59’da güvence vermeyi sürdürüyor:

29:59 Onlar, dirençli olanlar ve efendilerine güvenenlerdir.

Bir anlamda “Sen temizsen ve temizlikte ısrarlıysan seni görüyoruz, bunlar başına gelecekse bu Allah’ın planı olduğu için, kaygılanma” deniyor. 29:64’te dünya yaşamının kısa bir oyalanma olduğu hatırlatılarak bir kez daha kaygılar yatıştırılıyor.

Şimdi 29:10’a dönelim:

Oysa insanlar arasında öyleleri vardır ki, “Allah’a inandık!” derler. Fakat Allah’ın yolunda bir sıkıntıya uğradıklarında, insanların kötülüklerini, Allah’ın cezası gibi görürler.

İşte yakın gelecekte içine gireceğimiz (kimimizin şimdiden girdiği) ateşli günler inandık dememizle bırakılmayacağımızın uygulaması. Yukarıda birkaç örneğini verdiğim ve yaşanacağı kesin tatsız günler Allah’a kendini adayan ve adamayanı ayıracak. Bu sıkıntıların vurduğu kişilerden hazırlıksız yakalananı, kendisine bu sıkıntıları yaşattığı için Allah’a küsecek ve sonsuz yaşamı yitirecek.

Bu yorum içinize sinmediyse Ankebut’u ve Kamer’i birlikte okumayı deneyin. 54. sure “Ay yarıldı” diye başlıyor. Burada robotların Ay’dan getirdiği örnek parçalardan söz ediliyor olabilir. Yani yirminci yüzyıla gönderme yapılıyor. Yine önceki elçileri dinlemeyenlerin akıbeti anlatılıyor ve ardından şu geliyor:

54:44 Yoksa şöyle mi diyorlar: “Biz yardımlaşan bir cemaatiz!”

Eğer dünyayı dikkatli okursanız, bu tam olarak modern batılıların dediğidir. Avrupa ve ABD, tarihte benzeri görülmemiş bir işbölümü düzeyine, çok sağlam yönetim ve üretim sistemlerine sahip olmakla övünürler. Gidecekleri ahlaki yolu kendilerinin belirleyebildiklerini söylerler. Tanrı’dan, yani mutlak ve değişmez iyi ahlaktan kurtulduklarını, ona artık “gerek kalmadığını” düşünürler. Kuran kısaca “Siz öncekilerden farklı değilsiniz, hepiniz Allah’ın

kulusunuz ve onun ahlakına uymaktan başka seçeneğiniz yok, Allah’a baskın gelemesiniz” diyor.

Not: 15. ve 65. ayetteki taşıtların ikisini de gemi diye çeviriyorlar ama ikisi farklı sözcük. Kafanız karışmasın.